

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Čtvrtek, 29 Zář 2005 02:30

První verze tohoto článku, která byla vyvěšena dne 16. září, byla odstraněna na základě žádosti zvukaře Mohelnického dostavníku, Františka Petříka, který se cítil být poškozen mým mylným tvrzením, že zvučil vystoupení Druhé trávy na Mohelnickém dostavníku. Protože není možné do jednou vyvěšeného článku zasahovat, byl tento odstraněn a dnes, tedy 29. září, byla vyvěšena tato druhá verze. Od verze původní se liší pouze změněnou druhou větou v třetím odstavci. Mé omluvy panu Petříkovi jsou součástí diskuse pod článkem. Mrzí mě, že se s nimi nespokojil a trval na opravě v článku, protože tím způsobil nepříjemnosti celé - v této záležitosti nevinně jsou - redakci serveru FOLKtime. Té jsem se již omluvil, zbývá mi tedy omluvit se Vám, čtenářům, za zmatky kolem tohoto článku. Rád bych ještě využil této nepříjemné situace k užitečnému sdělení a informoval vás, že se opravdu snažím, abych se ve svých článcích v Hrubkách vyvaroval věcných chyb, protože to je základ slušné žurnalistiky. Leč nikdo není neomylný a obávám se, že třeba příští týden - nebo až příští desetiletí, když se mi bude dařit - se opět nějakého omylu dopustím. Předem se omlouvám jeho oběti, leč ujišťuji ji: tak jako v tištěném periodiku má poškozený právo na tiskovou opravu v - pokud možno - příštím čísle, tak ona má právo na opravu v diskusi pod internetovým článkem s chybou. Tak jako nikdo nemůže požadovat, aby bylo tištěné periodikum staženo z prodeje - popřípadě z domácností - a bylo nahrazeno novým vydáním, s odstraněnou věcnou chybou, tak bude od teď zbytečné žádat po mně úpravy nesrovnalostí přímo v článku. Je to proti etickému kodexu, se kterým FOLKtime vznikl. Chtěl jsem, aby vám tuto důležitou informaci sdělil přímo šéfredaktor FOLKtimu, resp. jeho zástupce, ale nepodařilo se mi získat jeho písemné vyjádření. Děkuji vám za pochopení.

Tomáš Hrubý

Sledujete debaty, jestli mají smysl hudební soutěže? Nebo v tom snad dokonce máte jasno: jaký má smysl soutěžit v něčem tak objektivně neměřitelném a "nesportovním", jako je hudba? Hle, šedá teorie: soutěž Mohelnického dostavníku mně letos přišla obzvlášť silně obsazená, celá řada kvalitních a známých kapel se necítila být dotčena tím, že se stala objektem hodnocení odborné poroty (Wabi Daněk, Pavel Žalman Lohonka, Miloš Dvořáček, Petr Čechák, Milan Tesař) i diváků. Kopyto Opava, Cabriolet Frýdek-Místek, Kapky Červená Voda, Bob a Bobci Křižanov, Domino Olomouc, Juwel Folk Děčín, Gog Šumperk, Pidilidi Pardubice, Tuláci Ostrov nad Ohří, Alibaba Horka nad Moravou, Fíci Pardubice, Pupkáči Lipník nad Bečvou, Vltavín Frýdlant, Poloband Velatice a Marien Pardubice - to byla letošní sestava soutěže. Výsledky jsem vyvěsil hned po příjezdu do Prahy, jsou vám k dispozici v archivu, tak zde jen zopakují nejdůležitější dva: vítězství dvou pardubických kapel v soutěži kapel, **Pidilidi** od poroty, **M**
arien
od diváků.

Rychlým výčtem soutěžících jsem zahájil svou reportáž proto, že nejsem schopen k nim nic víc dodat: nebylo v mých silách přijet z Prahy tak brzo, abych je slyšel. Tak se ještě podobným způsobem zmíním o dalších neslyšených položkách, a to kvůli porážce v souboji se spánkem. V pátek, tedy vlastně v sobotu hned po půlnoci, začal hrát **Jarret**. To už jsem byl víceméně

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Čtvrtek, 29 Zář 2005 02:30

Letošní vítěz skoro všeho, Marien

foto: Petr Klokán Vratný ©

v limbu. (Škoda, přeškoda, prý to byl mimořádně vydařený recitál.) O pouhých 8,5 hodiny později už začínal dvojrecitál **Berušek a Aleny Vítové** a já jsem pořád ještě tvrdě spal. (Začít den koncertem v půl deváté jim program přiřkl i v neděli: inu přísnost na "zobáky" musí bejt...) Ještě následující **Cymbelín** jsem vnímal jenom zdálky během ranní hygieny. Vše ostatní - a byla to pěkná porce muziky - se pokusím okomentovat.

Druhá tráva v pátek večer zněla trochu divně - občas místo sól nebo vyhrávek na banjo či dobro zněl prázdný beglajt. Což není samozřejmě výtku směrem ke kapele, ale ani k zvukaři Františku Petříkovi - ten na Druhou travu "předal šavle" a jinak celý festival zvučil dobře. Následující **Daněk - Dvořáček** mohli překvapit tak maximálně méně známými slokami v pakárně *Franta má pera*, ale náladě publika vyhověli výborně. Projekci a soutěž krátkých filmů sleduji rozhodně méně pozorně, než muziku, ale přesto s velkým obdivem: je to jeden z prvků, který dává Mohelnickému dostavníku nezaměnitelnou chuť a vůni.

V sobotu ráno jsem vstal akorát včas, abych stihnul svou oblíbenou **Lehkou nohu**: letos jsem je ještě neslyšel a řekl bych, že vše podstatné je na svém místě, jenom většina písní zněla v jakýchsi "pódiových" aranžích. Následovalo vydařené vystoupení Hop tropu a dostavníkový lid dal náhle vědět, koho považuje za součást festivalové špičky: počet diváků na hlavní scéně se během okamžiku snad ztrojnásobil. Po vyhlášení vítězů všech možných soutěží (viz výše zmíněné výsledky v archivu) zahráli vítězové diváckého hlasování, kapela Marien. Nabízeli své první demo, ale zlepšují se tak rychle, že jim to naživo zní slyšitelně líp. Po velké přestávce začala příjezdem dostavníku Galapřehlídka. To, kdo v tuto chvíli před zraky diváků přijíždí, považuji taky za svého druhu cenu, a ještě jsem to nezmínil, takže: v dostavníku přijela kapela **Hrdza**

Prešov, loňští vítězové soutěže kapel rozhodnutím poroty. Nevím, proč jsem si myslel, že na koni ve stejném průvodu vždy přijíždí lepá děva: tentokrát byl jezdcem Jezdec, čili Ranger Mirek Řihošek, snad pro jeho dávnou minulost reprezentanta v moderním pětiboji.

Rangers

byli také první položkou galapřehlídky. Úvodní slib, že budou hrát samé staré pecky, splnili téměř beze zbytku a ačkoli kouzlo vokálu zlaté éry se nepodařilo vrátit ani účastí hosta Jana Vančury, položili se při své první účasti na Dostavníku do hraní velmi poctivě a odměnou jim byl obrovský ohlas. (Počet diváků, kteří si přišli do zákulisí pro podpis, mně připadal jak za

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Čtvrtek, 29 Zář 2005 02:30

zmiňovaných starých časů.) Velký úspěch měl samozřejmě i

Kamelot

, další položka jídelníčku, na kterou diváci čekali především. Zahrál průřez tvorbou od *Cikánů*

po

Island

. Již zmiňovaná Hrdza předvedla přesně to, co se od ní čekalo - víceméně pseudolidový repertoár, velkou energii v čele s "akční" zpěvačkou Veronikou. Z pódia si domlouvali sponzoring: "

pijeme rum, vodku, slivovicu... jeme veľa mäsa

..." Následující soutěž Miss Dostavník je na kvetoucím festivalu asi jediným prvkem, který momentálně hyne na úbytě. "

Přihlásilo se osm dívek, ale uvidíte tři: ostatní to vzdaly, asi kvůli zpívání

," vysvětlil konferenciér Josef Mlok Grim (kolegou mu byl Vašek Souček). Fakt je, že původně jistě dobrý nápad dělá ze soutěže Miss spíše něco jako Do-re-mi. Zvítězila mladičká písničkářka

Maruška Havlová

z Teplic; reklamní využitelnost vítězství ale možná není až tak velká, protože (nepřeslechl-li jsem se) Maruška nebyla ani jednou představena celým jménem. (To je nějaká soutěžní danost?) První ze dvou polských kapel sobotního programu

Stonehenge

, se těšila obrovské přízni diváků. Energie a odvazu jsme si užili opravdu dost, ale jinak mi jejich pojetí "keltárny" připadá jenom jako určitý odvar z venkovních atributů. Když tuší úspěch, klidně do instrumentální směsky zařadí

Zuzanu

. Ne, nechtěl jsem říct, že to bylo špatné, poslouchalo se to pěkně, ale mnohem víc mě dostali jejich krajané - bohužel publikem dost odzívnutí, např. odešli bez přídavku -

Alicja Boncol & kapela

. Alicja je úžasná country zpěvačka, jaká u nás prostě není. Odhadem čtyřicátnice, která vypadá, jako že byla uplynulých 30 let ošlehávána vichry větráků na pódiu v saloonu někde na Středozápadě a zvučným, krásně barevným a velmi stylovým hlasem zpívá za doprovodu velmi dobré kapely hodně moderní až rockovou country, převážně s anglickými texty. Skvělé. Mezi oběma polskými kapelami byli ještě

Pavčina Jíšová s CS Bandem

a

Vojta Kidák Tomáško

(sám). Lze o nich říct, že zahráli standardně, což ovšem třeba u Pavčiny znamená, že to bylo skvělé vystoupení. Vrcholem Galapřehlídky pak bylo vystoupení

Žalmana a spolu

, podporovaného bubeníkem Honzou Kirchnerem, jako ostatně (snad) při všech letních

Zaplněný areál festivalu v Mohelnici

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Čtvrtek, 29 Zář 2005 02:30

foto: Petr Klokán Vratný ©

vystoupeních. (Pro ty, kdo považují Žalmana za ztělesnění tradice, jistě námět k přemýšlení.) Myslím, že to bylo jedno z jejich nejlepších vystoupení v této sezóně, které jsem zachytil: vokály i sólové zpěvy Žalmana, Jindřišky i Honzy Brožových byly naprosto přesné a lahůdkové. Pak už se pozornost publika štěpila: na hlavní scéně nás čekal ještě ohňostroj, koncert **Eagles & Horses**, jejich doplnění hudebníky z Modré krve a pokračování v bálové produkci tímto obřím tělesem pod názvem

Bratrstvo modré krve

. (Pokud snad hrál později k tanci ještě avizovaný karvinský

Drops

, tak jsem se s ním také minul.) Část diváků ovšem zamířila například k táborovému ohni, který letos zaplanul na počest 10. výročí vzniku T.O.

Falešná karta

(spjaté se stejnojmennou trampskou kapelou, samozřejmě).

Nedělní festivalové dopoledne už je kratičké. Ukrutná zvědavost mě vytáhla tentokrát z postele o něco dřív, protože jsem chtěl za každou cenu slyšet brněnské **Svítání**, o kterém jsem si nebyl už ani jist, zda vůbec ještě existuje. Trochu mě zklamalo: nový repertoár mě příliš nezaujal a cítil jsem v tom jakousi povrchnost, dobře reprezentovanou třeba tím, že z ohlášené acapellově provedené Život je jen náhoda si vyzobli pouze hitový refrén, jak Helenka Vondráčková. Znovuzrození

Fíci

opsali oblouk někam ke svým začátkům a se zavřenýma očima by byli nerozeznatelní třeba od Morgany nebo někoho takového z kamelotofilního společenstva.

Modrá kref

zahrála přesně to, co hraje po festivalech už několik let, a byla vlídně přijata.

Pouta

provedla přímo na scéně výměnu zpěvaček: za Pavlu Bělíkovou odcházející na stáž do Německa nastoupila velmi překvapivě Šárka Nováková. Pokud touží Pouta po tom, aby právě ona byla tím nezpochybnitelným následníkem Poupat - jako že si myslím, že po tom touží velmi - učinila právě významný krok: vokál rozkvetl jako proutku mávnutím, znělo to opravdu velmi "historicky" a jak by ne - čtyři Pouta ze šesti teď mají poupětí minulost.

Cop

na závěr Mohelnického dostavníku - to byla určitě velmi dobrá a důstojná volba a další předvídatelný vrchol festivalu. Jenom Pár minut zpívalo možná méně lidí, než si kapela představovala. A v pravé poledne pak tradiční stahování vlajek, salvy z historických pušek, společně zpívané No to se ví a konec Mohelnického dostavníku.

Bál jsem se, abych "neopsal" svou loňskou reportáž z Mohelnického dostavníku, kterou si

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Čtvrtek, 29 Zář 2005 02:30

konec konců i s přebohatou diskusí můžete stále v Hrubkách přečíst. Psal jsem proto o něco méně o celkové atmosféře a o něco více o jednotlivých kapelách. Trochu je to i tím, že loni jsem byl vysloveně "na zadek poražen" atmosférou Mohelnického dostavníku, na kterém jsem byl tehdy poprvé. No a poprvé je holt vždycky jen jednou. Tím rozhodně nechci říct, že jsem letos atmosféru nevnímal. Podle mého názoru obrovská návštěva (skoro pořád si nebylo kam sednout) v čase, kdy na začátku festivalové sezóny zaznívaly nářky, že přestali chodit lidi. (Což se ale, myslím, obecně neprokázalo.) Příjemný detail: jak je možné, že na velkých festivalech se obvykle musíme prodírat uličkami stánků s neuvěřitelnými srágorami, zatímco v Mohelnici mají stánky zásadně repertoár sice třeba "komerční", s muzikou příliš nesouvisející, ale vkusný. A hlavně: paradox festivalu, který je zatížen strašnou spoustou různých zvyklostí, různých tradic, a přitom působí příjemně otevřeně a diváci o něj mají evidentně zájem. Díky, Aligátore!

31. Mohelnický dostavník, 26. - 28. srpna, Mohelnice - Městské sady